

Οι πρωτομάρτυρες και διδάχοι Κοσμάς Φλαμιάτος και Παπουλάκος

/ [Πεμπτουσία](#)

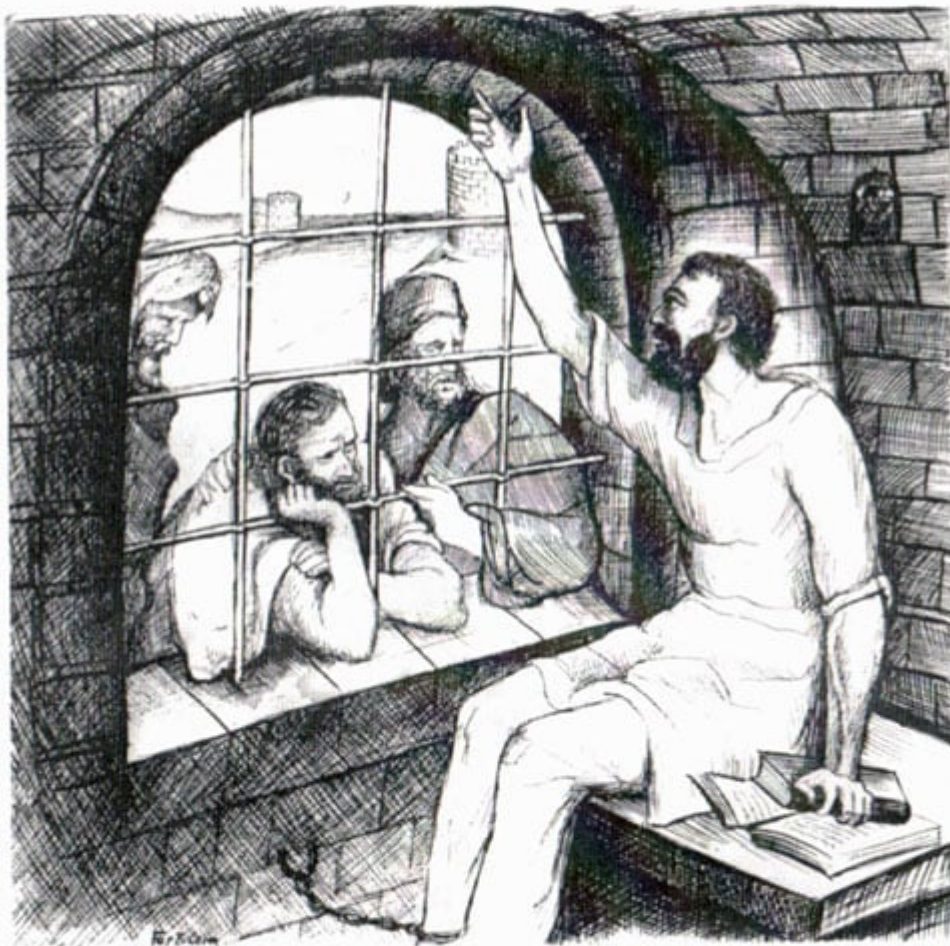

Ο συγγραφέας καθηγητής DDr Αλέξιος Παναγόπουλος του Παναγιώτη το έτος 2008, κυκλοφόρησε το βιβλίο του με τίτλο: «Κοσμάς Φλαμιάτος και Παπουλάκος – στις φυλακές αράπη κάστρου Ρίου – και ένα αμφιλεγόμενο στιχούργημα», από τις εκδόσεις Επτάλοφος και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε., Αβέρωφ 2, Αθήνα. Περιέχει χαιρετισμό του Οικουμενικού Πατριάρχου, της τότε υπουργού Εξωτερικών, του ηγουμένου Μ.Σπηλαίου, του μακαριστού Δημάρχου Ρίου, και έχει σύνολο σελίδων σσ. 142.

καθηγητής δρ. Ἀλέξιος Παναγόπουλος

ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ καί ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ

(στὶς φυλακές Ἀράπη τοῦ κάστρου τοῦ Ρίου)

ΑΘΗΝΑ

Στο βιβλίο αυτό επιχειρείται μια ερευνητική προσέγγιση σε μιά σημαντική εποχή της τότε πολιτικοθρησκευτικής κρίσης και η προσπάθεια της αναγέννησης του τόπου, σε μιά δύσκολη καμπή για τη μεταβυζαντινή περίοδο. Οι πρωτομάρτυρες και τα θύματα του νεοσύστατου Ελλαδικού κράτους θυσιάστηκαν στον βωμό που επέλεξαν οι δυνάμεις του πνεύματος του αθεϊσμού και του ορθολογισμού της εσπερίας επιβάλλοντας με βιαιότητα τις θέσεις τους στην καθ' ημάς Ανατολική παράδοση. Μέσα από τον χρονολογικό πίνακα που παρατίθεται παρέχεται η δυνατότητα προσέγγισης στην ιστορική πραγματικότητα. Η ύλη υποδιαιρείται σε τέσσερα κεφάλαια και στο τέλος παραθέτονται τα συμπεράσματα για την εποχή και την προσφορά των δύο φωτεινών παιδαγωγών, φιλοσόφων και διδασκάλων του Γένους.

Επαναδημοσιεύεται το τυπωμένο στο όνομα του λόγιου Κοσμά Φλαμιάτου στιχούργημα με τίτλο «επάνοδος ήτοι το φανάρι του Διογένους, δράμα ηθικόν», το οποίο εξέδωσε ο κατά σάρκα αδελφός του Συμεών Φλαμιάτος, εν Πάτραις 1882. Το οποίο όπως σημειώνουμε δεν είναι δημιούργημα του Φλαμιάτου, αλλά ο Φλαμιάτος το μελετούσε τακτικά και αφού εκοιμήθη, ο αδελφός του κηροποιός ολιγογράμματος το θεώρησε ως δικό του δημιούργημά του. Είναι τόσο επίκαιρο το στιχούργημα αυτό και τόσο πολύ διδακτικό που ως ηθικό φιλοσοφικό και παιδευτικό δράμα μας διδάσκει μέσω του στίχου για όλες τις αξίες και αρετές της ζωής, ενώ μας δίνει νοερά την ζωντανή εικόνα της πνευματικής κατάστασης του Φλαμιάτου.

Αναζητούνται τα αίτια της ηθικής, της θρησκευτικής και της πολιτικής κρίσης της εποχής εκείνης της Βαυαροκρατίας, καθώς και τα αίτια που τα δύο φωτεινά πνεύματα οι δύο πνευματικοί δημιουργοί υπέπεσαν ως θύματα του βαυαροκρατούμενου νεοσύστατου Ελλαδικού κράτους, μιάς χαοτικής γενικής κατάστασης που επικράτησε ήδη από την δολοφονία του συνετού κυβερνήτη μας ιατρού Ιωάννη Καποδίστρια, του άδολου πατριώτη και εθελοντή του Γένους, ο οποίος έφτιαξε τα Καντόνια της Ελβετίας και εμείς τον δολοφονήσαμε.

Μαζί με όλους τους Κολλυβάδες οι δύο νεομάρτυρες έγιναν οι στυλοβάτες και καθοδηγητές του Γένους. Παρότι κάποιοι αθεϊστές ιστορικοί τους έχουν παρεξηγήσει τον μόνον έναν ως υπερβολικό λόγιο και τον άλλον ως αγράμματον χωριάτη, εν τούτοις είναι γνωστό ότι αυτοί πέθαναν μαρτυρικά στα μουντρούμια για ένα ελεύθερο ορθόδοξο Έθνος αδέσμευτο από τη Βαυαροκρατία σε μια εποχή εθελοδοουλείας και ξενομανίας που συνοδευόταν από την παραχάραξη της αλήθειας και της τέλει υποταγής στο πνεύμα της Εσπερίας των Φράγκων.

Με αφορμή τις περί παιδείας αντιλήψεις του Κοσμά Φλαμιάτου και του συνεργάτη του του Παπουλάκου που είναι δίχως φτιασίδια και ύποπτες ωραιοποιήσεις ή κορδασμούς, έχουν προφητική διαίσθηση και οξύτατη ορθόδοξη σκέψη και βίωμα και αρετή και τόλμη. Επίσης ο διδάχος Κοσμάς Αιτωλός είναι ο πνευματικός νοερός προστάτης και πνευματικός καθοδηγητής και πρόδρομος του λόγιου Φλαμιάτου, μαζί με τον λόγιο νεομάρτυρα του Γένους Ρήγα Φεραίο.

Τότε εκείνη την χρονική περίοδο που η Ελλαδική Εκκλησία και η Ιόνιος Πολιτεία βρέθηκαν σκόπιμα αποκομμένες από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, οι πρωτομάρτυρες δίνουν το παρόν και τη ζωή τους, ενάντια, στο πνεύμα του ξένου Φράγκου ηγεμόνα, στην ενδεχόμενη κατάργηση των παραδόσεων, στην ανθελληνική φράγκικη παιδεία, που με το διωγμό των αγίων, των ασκητών, των μοναχών και των γνήσιων ορθοδόξων διδασκάλων της πίστης, θεώρησαν ότι

μπορεί να υποβιβάσουν, να μειώσουν, να αλλοιώσουν την αλήθεια της Ορθοδοξίας. Μάλιστα όταν ο Όθωνας αποφάσισε και έκλεισε 400 σχεδόν μοναστήρια που συντηρούσαν οικογένειες και ορφανά του πολέμου.

Ο λόγιος Φλαμιάτος ως ευφυής κεφαλήνιος χαρακτήρισε το Σύνταγμα του 1843 «σατανικόν» και αυτό το ίδιο το πνεύμα ήταν αυτο που έδωσε την δύναμη στους εξεγερθέντες την 3^η Σεπτεμβρίου 1843 να αντιδράσουν δυναμικά, ενώ εκείνο το βράδυ ο δίκαιος στρατηγός Μακρυγιάννης έγραφε στη διαθήκη του μιλώντας για «απατεώνες της πατρίδας του».

Επισημαίνεται ότι οι νέοι ξένοι εισαγόμενοι θεσμοί άρχισαν να δηλητηριάζουν τη ζωή του Έθνους, αφού τα τότε νέα σχολικά βιβλία παραμελούσαν τα σπουδαία ιστορικά, εθνικά και παιδευτικά γεγονότα που έφεραν την ελευθερία στο Γένος. Οι «ψευτοδιαφωτιστές» που φραγκεμένοι δίδασκαν το πνεύμα της εσπερίας

αναγκάζουν τους πρωτομάρτυρες να καταγγείλουν δημόσια τους ηθικούς αυτουργούς που κρύβονταν πίσω από τις ύποπτες αναθεωρήσεις, του περιβάλλοντος του ρωμαιοκαθολικού Βασιλέα και της προτεστάντισσας Βασίλισσας και του ανθέλληνα αντιβασιλέα Μάουερ.

Η άμυνα των λογάδων και διδάχων του Γένους σε μια τέτοια αλλοτρίωση και μπρός στον κίνδυνο του αφελληνισμού εκφράζονται με την ποικιλία των χρησιμοποιούμενων μεθόδων τους υπό την καθοδήγηση του αρχηγού της «Φιλοορθόδοξου Εταιρείας» του λόγιου Φλαμιάτου και την προφητική προσέγγιση, για το ποθούμενο, για την απελευθέρωση της Πόλης των πόλεων της Κωνσταντινούπολης και της βοήθειας γι' αυτό το σκοπό μέσω του προφητευμένου ξανθού Γένους.

Ο λόγιος Κων/νος Οικονόμου χαρακτηρίζει τον διδάσκαλο Φλαμιάτο ως «άνθρωπο του Θεού» και ο άρχιμ. Ιγνάτιος Λαμπρόπουλος τον ακολουθεί συγκρατούμενός του έως και τις φυλακές αράπη του Ρίου, έως ότου τον δηλητηριάσουν οι αναίσχυντοι κρατούντες. Εκεί μαζί τους γιά λίγο θα βρεθεί συγκρατούμενος και ο ηρωϊκός Παπουλάκος, του οποίου η ζωή είναι μιά ανεπανάληπτη ιστοριογραφία κατά τον Κωστή Μπαστιά, αυτού του αγράμματος γενναίου πελοποννήσιου συνεργάτη του λόγιου Φλαμιάτου, που τριγυρνούσε πόλεις και χωριά για να διαφωτίσει την αλήθεια που η Βαυαροκρατία δεν ήθελε. Κατόπιν θα διωχθεί εξόριστος στην νήσο Άνδρο όπου θα πεθάνει μαρτυρικά από άδικο κτύπημα στο κεφάλι από τον οικείο επίσκοπο.

Επειδή τα μεγάλα ιδανικά για την πατρίδα για την πίστη για το Έθνος απαιτούν θυσίες αυτός ο λόγιος Φλαμιάτος δεν δέχθηκε την έδρα στην Ιόνιο Ακαδημία, για να μη του κλείσουν το στόμα. Γνώριζε ότι η ακινησία, το βόλεμα, η αδιαφορία και πάν φαύλον, είναι στοιχείο των σημείων των καιρών. Η ορθόδοξη πίστη και το αληθινό βίωμα του ήθους αποτέλεσαν την κινητήρια δύναμη αυτή των διδάχων του Γένους που τους έκανε πρωτομάρτυρες και ήρωες που μας δίδαξαν έμπρακτα την θυσία, την αφύπνιση, την διαφύλαξη της παράδοσης, την εν Χριστώ ζωή και πράξη στην μεταβυζαντινή και νεώτερη εποχή, χαράσσοντας με το αίμα τους το μέλλον του τόπου των ηρώων της πίστης και του Γένους.

